

66 SIRA NO'LU VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ (Mülga)
Kanun	VERGİ USUL KANUNU
Tebliğ grubu	VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞLERİ
Tarih	04.12.1963
Sıra no	66

213 Sayılı Vergi Usul Kanunu mucibince nezdinde vergi incelemesi yapılanlara inceleme sonucunun ve adlarına ceza kesilen mükelleflere de vergi cezasını gerektiren olayla ilgili tutanağın tebliği mevzuunda tatbikatta müşahade olunan tereddütler sebebiyle açıklamada bulunulması zarureti hasıl olmuştur.

Anılan kanunla mevzuu vergi incelemesi müessesesi ile mükellefçe ödenmesi gereken verginin, yetkililerce doğruluğunun araştırılması, tesbit edilmesi ve sağlanması maksatlarının güdülmüş olduğu malumdur.

Bu hükme göre yapılan vergi incelemesi sonuçları ya matrah farkını tazammun eder veya etmez. İnceleme sonucunun beyan edilen matraha müessir olacak şekilde tezahür etmesi halinde vergi incelemesine tabi tutulmuş olan kimsenin kanunen muayyen haklarını istimal etmesi ve ödevlerini zamanında yerine getirebilmesi için bu sonucu öğrenmesi zaruridir. Bu mülahaza iledir ki, anılan kanunun 35, 140, 141 ve 366 ncı maddeleriyle bu konuda amir hükümler vazedilmiş bulunmaktadır. Bunlardan 35 inci maddenin son fıkrası (Takdir Komisyonunun kararı üzerine tarhedilen vergilerde kararın ve resen takdiri gerektiren inceleme raporunun birer sureti ihbarnameye eklenir.) Ve 366 ncı maddenin keza son fıkrası da (cezayı gerektiren olayın tesbitine dair tutanak sureti ile inceleme raporunun örneği ihbarnameye bağlanır.) Hükümlerini muhtevi bulunduğundan, ceza tutanağının örneği ve vergi inceleme raporunun "resen veya ikmalen tarholunan vergilere ve vergi cezasına mahsus" ihbarnamelere eklenerek muhataplarına tebliğ edilmesi gerekmektedir.

140 inci maddenin son fıkrasının (inceleme bitince bunun yapıldığını gösteren bir vesika nezdinde inceleme yapılar verilir.) ve 141 inci maddenin ilk fıkrasının (inceleme esnasında lüzum görülen hallerde, vergilendirme ile ilgili olaylar ve hesap durumları ayrıca tutanaklarla tesbit ve tevsik olunabilir. İlgililerin itiraz ve mülahazaları varsa bunlar da tutanağa geçirilir. Bu suretle düzenlenen tutanakların birer nüshasının mükellefe veya nezdinde inceleme yapılan kimseye bırakılması mecburidir.) şeklindeki hükümleriyle de inceleme sırasında ve incelemenin hitamında, incelemeyi yapan tarafından uygulanacak işlemler nizamlanmış bulunmaktadır.

Vergi tarhını gerektirmeyen inceleme raporlarına gelince yukarıda işaret edildiği üzere, inceleme sonucu matrah farkını tazammun etmiyebilir. Kanunda vergi tarh ve tebliğ edilmesini gerektirmeyen inceleme raporlarının mükellefe tebliğ edileceğini gösteren bir hüküm mevcut değildir. Bu itibarla yukarıdaki açıklamalar sebebiyle :

1. Resen veya ikmalen tarhedilen vergilerle vergi cezalarına ait inceleme raporlarının 35 ve 366 ncı maddeler mucibince ihbarnameye eklenerek muhataplarına tebliğ edilmesi,
2. Vergi incelemesinin (mükellefin beyan ettiği zararın matrah teşkil etmeyecek daha az bir miktara icrası) şeklinde sonuçlanması halinde, mükellefin ileriki hesap dönemleriyle ilgili vergi matrahlarına müessir olan bu durumu belirten inceleme raporunun vergi dairesine tevdiinde bir nüshasının mükellefe bilgi için yazı ile tebliğ edilmesi ve alınacak imzalı belgenin raporun vergi dairesinde kalan ikinci nüshası ile birlikte dosyasında muhafaza olunması,
3. Vergi incelemesinin (mükellefin beyanının aynen kabulü) şeklinde sonuçlanması halinde ise inceleme raporunun mükellefe tebliğine mahal olmayıp, raporun mükellefin vergi dairesindeki dosyasına konulmasıyla iktifa edilmesi.

İktiza eder.

Bilgi edinilmesini ve gereğinin buna göre yapılmasını tamimen rica ederim.